

форма, но по същество не съдържа фактически съображения, относими към правното основание за постановления отказ.

Решението на АССГ е валидно, допустимо и правилно.

Видно от съдържанието на оспорения отказ, същия се състои от няколко изречения, една част от които представляват изложение на съдържанието на правните норми на чл.7, ал.1 от ЗДОИ, чл.9, ал.2 от ЗДОИ и чл.16, ал.1 от Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество /ЗОПДНПИ-отм. ДВ бр.7 от 19.01.2017г./, а в другата част се разсъждава относно евентуалните последици при предоставяне достъп до информация по процесното заявление, но в постановления отказ липсват каквито и да са фактически основания относими към визираната от органа като правно основание за постановяването му разпоредба на чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ, съгласно която основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато:1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13, ал.2.

Споделят се заключенията на първоинстанционния съд, че в процесния случай административния орган не е разграничил вида на търсената информация по всяко отделно искане от т.1 до т.10 в подаденото заявление за достъп за да може да извърши законосъобразна преценка относно основанията за нейното предоставяне или съответно за постановяване на отказ по раздел III от ЗДОИ. Административният орган не е установил и съответно изложил мотиви относно характера на търсената информация-дали се касае за обществена информация по чл.2, ал.1 от ЗДОИ, и ако тази информация е обществена какъв е нейният вид по см. на чл.10, чл.11 и чл.17 от ЗДОИ /официална, служебна или друга обществена информация/, и за съответния вид обществена информация, установена в конкретния случай, допуснато ли е от законодателя ограничение на правото на достъп по см. на чл.7 от ЗДОИ.

След като задължения субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ е възприел, че достъп до търсената информация следва да бъде отказан на осн. чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ, същия е следвало да изложи съображения относно всички релевантни факти, определящи търсената информация като класифицирана –чл.25 или чл.26 от Закона за защита на класифицираната информация. Ако исканата информация по съответния пункт от заявлението за достъп е служебна тайна- чл.16, ал.1 от ЗОПДНПИ/отм./ вр. чл.26, ал.1 от ЗЗКИ, то задължения субект по ЗДОИ е необходимо да се позове на /или представи/ списък на категориите информация, класифицирани като служебна тайна, т.е. по несъмнен начин да докаже, че информацията, по отношение на която е постановен отказа е класифицирана-служебна тайна/с изпълнена процедура по чл.30-чл.32 от ЗЗКИ/, при което срокът за нейната защита по см. на чл.33 и чл.34 от ЗЗКИ не е изтекъл към дата на издаване решението за отказ, както правилно е приел АССГ.

На следващо място евентуалните последици при предоставяне достъп до обществена информация по процесното заявление са неотнесими към приложимия в случая материален закон-ЗДОИ и съответно разпоредбите от този закон, регулиращи обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация включително относно основанията за отказ от предоставяне на достъп.

Недопустимо е касатора да сочи нови мотиви за издаване на оспорения административен акт или допълване на възприетите от административния орган мотиви в съдебното производство – по време на това производство пред първоинстанционния съд, или в настоящото касационно производство. Представянето на нови писмени доказателства след приключване на устните състезания/ в случая с молба от 11.02.2019г./ не подлежи на разглеждане.

Следва да се отбележи, че първоинстанционния съд правилно не е задължил

административния орган да предостави достъп до търсената информация по отменената част от Решение №ЦУ-230/18.01.2018г., а преписката е върната на органа за ново мотивирано произнасяне, при което задължения субект следва да изясни характера на исканата информация, нейния вид и да изложи конкретни мотиви по всеки пункт от заявлението съобразно приложимите материалноправни разпоредби към датата на издаване на оспорения административен акт.

Не се кредитират доводите в касационната жалба. Визираните от касатора докладни записки изх.№ТД10-159/17.01.2018г. и ТД10-158/17.01.2018г. не са посочени от административния орган в оспореното пред първоинстанционния съд Решение №ЦУ-230/18.01.2018г. на председателя на КПКОНПИ, поради което съдържащото се в тези документи не се приема като мотиви за издаване на процесния административен акт по ЗДОИ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на ВАС приема, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила, като постановено при отсъствие на касационни основания за отмяна.

Разноски от ответната страна не са претендирани, поради което такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, Върховният административен съд, Пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №4405 от 28.06.2018г., постановено по административно дело №1585/2018г. от Административен съд София-град.

Решението не подлежи на обжалване.